

Elżbieta Pohorska-Kleja
Maria Zielińska

Osada z epoki brązu w Sanoku

W 1991 roku kontynuowano badania wykopaliskowe na stanowisku 56 w Sanoku. Prace trwały od 4—25. 07. 1991 r.

Założono 13 wykopów o łącznej powierzchni 267,5 m². Usytuowano je w najbliższym sąsiedztwie odsłoniętych wcześniej obiektów, tam, gdzie wystąpiło największe nasycenie terenu zabytkami, a także w znacznie większych odległościach, między innymi w kierunku kulminacji wzniesienia, w celu ustalenia wielkości osady (ryc. 1). Podobnie jak w poprzednich sezonach, tylko w kilku miejscach wystąpiła w postaci niewielkich plam czy pasów warstwa kulturowa — ciemnobrunatna ziemia o miąższości 10—15 cm, przemieszana z węgielkami drzewnymi, polepą i znacznie większą ilością fragmentów ceramiki prehistorycznej. Na całym, objętym wykopami terenie nie pojawił się ani jeden obiekt wgłębiany w ziemię. Odsłonięto jedynie kilka śladów posłupowych, związanych prawdopodobnie z konstrukcją przebadanych uprzednio domostw. Wystąpiły również (w miejscach z warstwą kulturową) 2 skupiska skorup tkwiące w warstwie kulturowej, w otoczeniu czarnej ziemi z węgielkami drzewnymi i grudkami polepy, a także 1 skupisko dość dużych brył węgla drzewnych, z wcisniętymi w nie drobinami kości. W warstwie ornej, o miąższości 20—45 cm, obok bardzo liczного materiału nowożytnego, wystąpiły węgielki drzewne, grudki szarej i ceglastej polepy, kości zwierzęce jak również fragmenty naczyń prehistorycznych.

Ze skupisk i warstwy ornej pozyskano około 700 fragmentów ceramiki. Były to najczęściej bardzo drobne ułamki brzuśców naczyń, zaledwie kilka fragmentów den i uszkodzonych brzegów (ryc. 2, a-e). Na 2 fragmentach wystąpiły motywy zdobnicze — guzek i ornament rytých linii (ryc. 2, b, e). Na podstawie porównania cech ceramiki pochodzącej z poprzednich badań, ze wspomnianymi fragmentami, można domyślać się z całą pewnością dwu form naczyń, a mianowicie: waz i garnków.

Ogółem w trzech sezonach przebadano 427,5 m² powierzchni, uzyskując ponad 2000 fragmentów ceramiki. Obiekty wystąpiły jedynie w miejscu, gdzie na powierzchni wystąpiła największa ilość ceramiki.

Analiza ilości, rozmieszczenia, zawartości i funkcji obiektów wgłębianych w ziemię, a także występowania zabytków ruchomych na powierzchni i w ziemi, ich techniki i technologii, pozwala przypuszczać, że osada była bardzo mała i zamieszkiwana krótko lub, że zachował się jedynie jej fragment, a pozostała część została zniszczona przez erozję i głęboką orkę.

Chronologię osady na podstawie tylko ceramiki (innych zabytków nie znaleziono), uzyskanej w poprzednich i wzbogaconej w omawianym sezonie określono na środkową epokę brązu.

Elżbieta Pohorska-Kleja
Maria Zielińska

Die Siedlung aus der Bronzezeit in Sanok

Zusammenfassung

Der Bericht betrifft die Fortsetzung der Untersuchungen auf der Fundstelle 56 in Sanok. Im Jahre 1991 wurden 267,5 m² untersucht und lediglich einige Säulenspurten freigelegt. Das Fundmaterial (Keramik, Tierknochen,

Bekleidung) trat nur in der schwach lesbaren und flachen Kulturschicht und in der Ackerschicht auf. Die gewonnene Keramik bestätigt die Datierung der Siedlung in die mittlere Bronzezeit.

IX:91

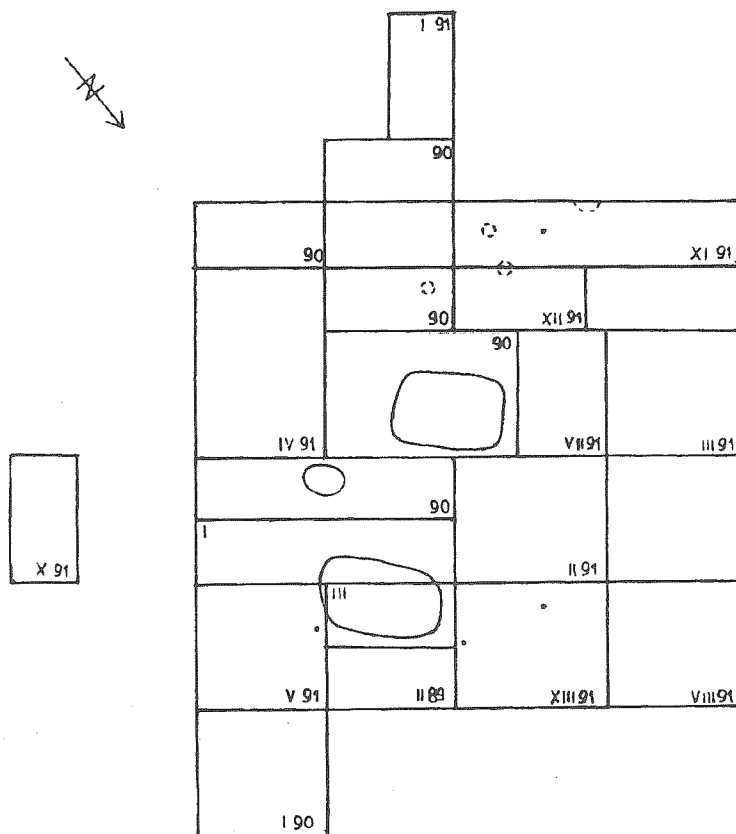

Рис. 1. г. Санок, Кросненское воеводство, стоянка 56. Ситуативный план с обозначенными паскопками 1989—1991 гг.

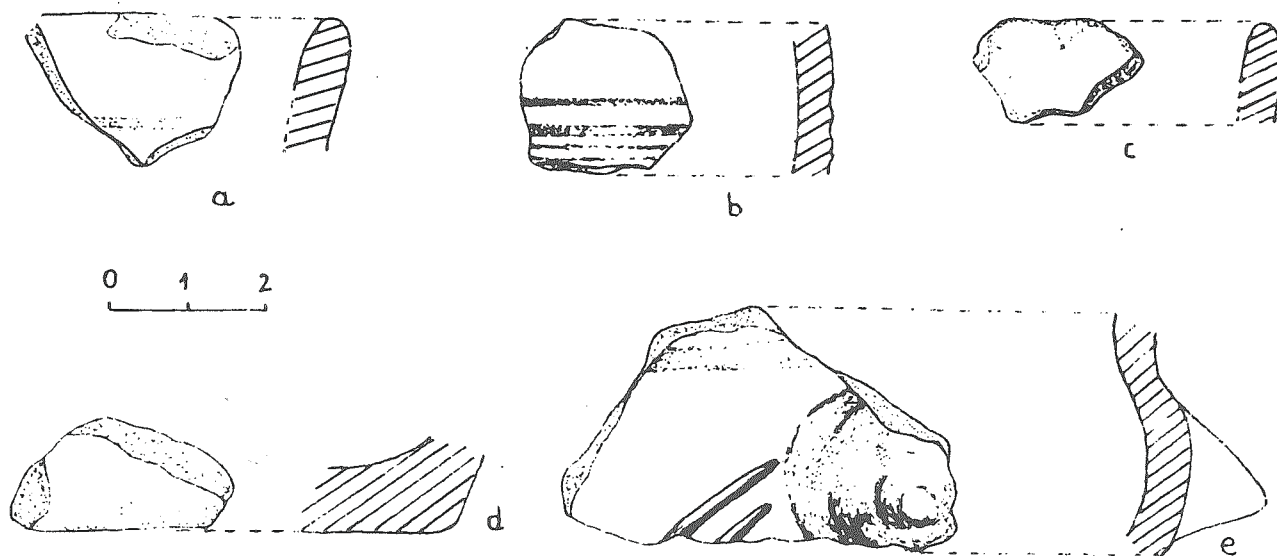

Рис. 2. Sanok, woj. Krosno, stan. 56. Fragmenty naczyń

Abb. 2. Sanok, Wojewodschaft Krosno, Fundstelle 56. Gefäßfragmente

Рис. 2. г. Санок, Кросненское воеводство, стоянка 56. Фрагменты сосудов

Эльжбета Похорска-Клея
Мария Зелиньска

Поселение периода бронзовой эпохи в г. Санок

Резюме

Сообщение касается продолжения исследований на стоянке 56 в г. Санок. В 1991 году обследовано 267,5 м² поверхности, открывая только несколько следов столбов. Раскопочный материал (керамика, кости

животных, смазка) выступал только в культурном слое, неотчётливом и негубоком, а также в пахотном слое. Полученная керамика подтверждает датировку поселения серединой бронзовой эпохи.